

AUTE 2003-18 DE 20 D'OCTUBRE DE 2003

EXECUCIÓ DE SENTÈNCIES. DUANA. Devolució a l'interessat d'un mostrari de mercaderies intervingut per l'Administració. Pot ser retingut en virtut d'altres actuacions administratives que no van ser objecte del procés.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència d'aquesta Sala número 06-03, de 26 de febrer de 2003, revocant la sentència apel·lada del Tribunal de Batlles, va anul·lar les resolucions del Govern per les quals s'imposava a D. S.A. una sanció de 138.566,95 € per la comissió d'una infracció de falsa declaració.

2.- A instàncies de la societat recurrent, el fallo de la sentència es va completar amb allò que s'havia sol·licitat en la demanda, en el sentit de què fos retornat el mostrari al demandant per tal que pugui procedir a la seva reexportació en el millor termini.

3.- Sol·licitada l'execució de la sentència i de l'auto que la completa, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles ha requerit a l'Administració per tal que procedeixi al retorn del mostrari consistent en 575 peces propietat de D. S.A. La representació del M.I. Govern ha contestat en el sentit de que compte tingut que la mercaderia declarada no ha estat regularitzada malgrat haver sol·licitat la presentació d'una declaració de regularització no ha de procedir al retorn, havent-se manifestat en contra d'aquesta posició l'entitat mercantil D. S.A. en el tràmit conferit a l'efecte.

4.- Per auto número 2003-16, de 20 de juny de 2003, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles dona per executada la sentència i acorda l'arxiu de les actuacions.

5.- Contra l'auto citat ha interposat un recurs d'apel·lació la representació processal de D. S.A. del que se n'ha donat trasllat a la representació del Govern, que l'ha contestat fent les manifestacions més adients al seu interès.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Per resoldre aquest incident d'execució convindrà recordar que el fallo de la sentència d'aquesta Sala no va fer cap pronunciament sobre les conseqüències de l'anul·lació de la sanció imposada a D. S.A. i fou precisament a instàncies d'aquesta que per via d'aclariment va completar el fallo amb l'addició de què calia retornar el mostrari que se li havia intervingut.

L'auto el contingut del qual s'incorpora al fallo de la sentència no imposa, però, una obligació incondicionada a retornar el mostrari i la lògica del dret duaner no

impedeix a l'Administració de duanes retenir les mercaderies si això és necessari per garantir el pagament d'altres drets duaners que hagin nascut en ocasió de les actuacions que, bé l'importador, bé el destinatari de la mercaderia en règim d'admissió temporal hagin pogut dur a terme amb aquella.

Això ho recull la sentència quan en el fonament de Dret quart indica que l'incompliment de les prohibicions de vendre o utilitzar les mercaderies contra remuneració que estableix l'article 4.1.d) de l'Annex B.3 del Conveni relatiu a l'admissió temporal generarà el naixement del deute duaner a la importació en els termes de l'article 193 del Codi de duana, exigible per la via de recaptació que preveu el mateix Codi.

Doncs bé, l'Administració duanera, en cartes de 3 d'abril de 2003 que consten a les actuacions, ha demanat tant a l'importador D. S.A. com a la societat que havia d'exhibir les mostres, G. S.A., la presentació d'una declaració de regularització per la posada al consum de la totalitat de la mercaderia importada amb carnet ATA per liquidar el deute duaner que deriva de la seva posada en consum i subjectant la mercaderia com a garantia del pagament de les imposicions degudes.

Aquesta resolució, que de fet és la que impedeix el lliurament de les mercaderies, s'inscriu, per tant, en el marc d'un procediment diferent al que fou objecte de aquestes actuacions, respon a la lògica del sistema duaner i és conforme a allò que ja va dir aquesta Sala en la sentència, per la qual cosa no és possible, en el marc de l'execució de la mateixa, ordenar el lliurament, sense més, de les mercaderies, com es podria deduir de la simple literalitat del fallo, perquè això seria tant com negar eficàcia a la normativa que ha quedat exposada.

En conseqüència, procedeix la desestimació del recurs i la confirmació de l'acte recorregut.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de D. S.A. contra l'acte de la secció Administrativa del Tribunal de Batlles que va donar per executada la sentència i disposà l'arxiu de les actuacions, que es confirma íntegrament. No es fa cap pronunciament sobre l'obligació de pagament de les despeses d'aquest incident.

Aquest Acte és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.